

DIRİLİŞ POSTASI

Rusya'da Zapo'ijy Nükleer Santraline ilgi arttı. Sızın yok

Makale Yazısı - 🕒 05 Oca 2018 - 14:42

İran'da neler oluyor?

Metin Külünk

Arşiv Yazarı

[🔊 Makaleyi Dinle](#)
[/ Mesaj Gönder](#)

2012 yılından beri Suriye'de devam eden savaş süreci, yeni ittifaklara gebe oldu.

Bu süreçte ABD tarafından birçok strateji tasarlanmış olsa da birçoğu bataklığa saplandı.

Meydana gelen otorite boşluğu ise, esasında iki bölge ülkesi ile bir stratejik müttefik tarafından dolduruldu.

Sürecin devamında, bugün Suriye üzerinde söz sahibi olan ülkelerin isimleri Türkiye, Rusya ve İran olarak öne çıktı.

Bu durum, ABD'nin terör örgütleri eliyle uygulamaya çalıştığı Ortadoğu plânlarını altüst etmiş oldu.

ABD'nin elini zayıflatan en önemli hamle, Türkiye'nin Suriye'ye gerçekleştirdiği harekâtın ardından Rusya ve İran ile Suriye konusunda ortak çalışma başlatması oldu.

ABD'de bir birim, Türkiye'nin bu süreçteki etkinliğini kırmak ve hatta Türkiye'yi siyaseten esir almak için 15 Temmuz 2016'da, FETÖ ile sıcak temas hâlinde ve iltisaklı şekilde ajanları ile işgal girişimine iştirak ederek ülkemizin bağımsızlığını hedef alan bir saldırının tarafı oldu.

15 Temmuz işgal girişimi başarısızlıkla sonuçlanınca, ABD, Türkiye'nin kendisini artık güvenli bir müttefik olarak görmediğini açık olarak anladı ve bölgede kaybettiği üstünlüğü yeniden kazanmak için yeni ittifak arayışlarına gitti.

Kuzey Irak'taki referandum girişimi ve PYD'nin Kuzey Suriye'de oluşturmak istediği koridor, İran, Rusya ve özellikle Türkiye'nin büyük tepkisini çekti.

Türkiye bu bölgelere askerî çapta müdahale ederek ABD'yi daha da büyük çıkmaza soktu.

ABD'nin Mısır, Suudi Arabistan ve İsrail ile alelacele kurduğu ittifak plânında Suudi Arabistan'ın İran'ı hedef alan politikaları yer aldı.

Bu süreçte Trump'un Kudüs hakkındaki ilânı ile (DAEŞ'in tek bir eyleme bile imza atmadığı) İsrail de sürece dâhil olmuş oldu.

ABD, bu ittifaklarla bölgenin en güçlü iki ülkesi olan Türkiye ve İran'ı doğrudan hedefine almıştır.

Türkiye ve İran, Suriye politikalarında keskin fikir ayrılıklarına sahip olsalar da ABD'nin söz konusu topraklarda paravan terör örgütleriyle bir ordu kurmasına karşı çıkma noktasında birleşmişlerdir.

Şu günlerde İran'da yaşanan ve âdeta Gezi Parkı olayları konseptinde gelişen iç karışıklık, ilginçtir ki bütün bu süreçte Türkiye ile daha da yakınlaşan Pakistan'ın yaşadığı yargı darbesiyle aynı süreçte başlamıştır.

ABD, İran'ı kendi içindeki karışıklığa hapsederek, Türkiye, Rusya ve İran'ın arasındaki işbirliğini zayıflatmak istiyor.

Birkaç gün önce Ürdün'de yaşanan ve son anda engellenen darbe girişimi düşünüldüğünde, ABD'nin, yeni kurduğu ittifaklar eliyle İran, Katar ve Ürdün gibi ülkeleri bir an önce etkisizleştirmek ve Türkiye'yi yalnızlaştırmak istediği anlaşılmaktadır.

Yönetemediği, söz geçiremediği ülkeleri darbelerin her türlü ile etkisizleştirme politikasını Türkiye'de başaramayanlar, şimdi de Türkiye'nin bölgede ortak tavra sahip olduğu ülkelere yapmaya çalışıyorlar.

Bu açıdan İran, bir Gezi Parkı süreci yaşamaktadır.

İran'daki protestolar, özgürlükçü ve reformist Ruhani'ye karşı yapılmaktaydı.

Ancak giderek yayılan sokak hareketlerine karşı ABD ve İsrail'in protestocuları desteklemesinin anlamını yorumlamak güç...

ABD'nin, göstericilerin aksine, özgürlükten yana olan hükûmeti desteklemesi gerekmez mi?

Bunun yerine ABD, İran'daki çatışmayı destekliyor ve körüklüyor.

Muhtemel bir hükûmet krizi (ve belki de rejimin devrilmesi) ile Yemen ve Lübnan'da artan İran etkisi sona erecektir.

Yani Suudi Arabistan "Yemen için", İsrail ise "Lübnan için" bu sonuca ulaşmak üzere oynamaktadır.

ABD ve İsrail, İran'da olası hükûmet krizini açık olarak üstlenmek istiyor.

Böylece Trump'un, BM Genel Kurulu'ndaki Kudüs kararından sonra çizilen imajı düzelmiş olacaktır.

Bu yüzden de İran'daki gösterilere yönelik anlık paylaşım yaparak işin arkasında kendilerinin olduğu tezini güçlendirmek istiyorlar.

İşin temelinde ve halkın ötelenmiş beklentilerinde belki olmayabilir, ancak şu an İran sokaklarında ajanları, işbirlikçileri ve medyaları ile her yerdeler!

Beklenti, hangi tarafın kazanacağı üzerine değil, bir şekilde İran'ın kollarını kesip Tahran'a hapsetmek üzerinedir.

İran ile Türkiye'nin Ortadoğu politikaları taban tabana zıt olabilir.

Türkiye ve İran arasında inanç temelli farklılıklar olabilir.

Ancak şunu göz ardı etmek mümkün değildir: İran ve Türkiye, ABD ve İsrail'e göre Ortadoğu'nun en köklü iki devletidir ve dizginlenmelidirler.

İşin bu boyuta getirilmesinin nedeni, İran'ın Yemen ve Lübnan'a uzanmasının bedelini ödetme çabasıdır.

İran'da bu işi bitirirlerse, sıra Sudan ve Katar'a uzanan Türkiye'ye gelecektir!

Çünkü İsrail ve ABD şunu istemektedir: "İran ve Türkiye'nin içeriye hapsi..."

Suriye, Kızıldeniz ve Basra'da Türkiye'siz ve İran'sız oluşacak bir konjonktür, ABD için silahsız kazanılmış büyük bir zaferdir.

İran ve Türkiye çok farklı politikaların ülkeleri olsalar da bölgenin iki köklü devletidir ve şu durumda ikisi de hedeftedir.

İşin özü ise şudur: Küresel emperyalizm, Ortadoğu'yu almak istiyor ve karşısında da iki bölge gücünü görerek bu güçleri zayıflatmak ve içeriye hapsedmek istiyor!

Çünkü askerî olarak bunu yapmaları mümkün değil.

O yüzden de içeriden yıkmak için her fırsatı değerlendiriyorlar.

O sebeple biz, meseleye bütüncül bakmak zorundayız!

Dün Gezi Parkı'nda denediklerini bugün İran'da deniyorlar.

Ruhani ile Hamaney arasında yenilikçi ve gelenekçi çekişmesi mevcut.

Ve halk, ekonomik olarak ciddî bir beklenti içerisinde...

Ancak bu durum karşısında avucunu ovuşturana dikkat!

İran'da kimin kazanacağı, onların umurlarında bile değil!

Tek beklentileri, Ortadoğu'dan eli ayağı kesilmiş bölge ülkelerini kendi filtreleriyle rafine etmek.

Küresel emperyalizm, İsrail, Mısır, Suudi Arabistan ve ABD'li yeni bir Ortadoğu modeli istiyor, bu açık bir gerçektir!

Bu gerçeklik göz ardı edilemez!

@mkulunk: "Olup biten her şey, bir sonraki zamana hazırlıktır. Şimdi ne olduğunu anlamak için, önce coğrafya, sonra medeniyet, ardından yakın tarih ile buluşmak ve gelecek için insan aklının neler ürettiğini anlamak gerek!"

YAZARIN DİĞER YAZILARI

24 Haziran: Duvarları yıkmak

FETÖ'nün karekökü

Sivilsin sen, sivil kal!

Erdoğan'sız siyaset arayışı çaresizlikten mi, ihanetten mi?

Fırıldak bir kumpanyaydı, bitti!

Yazarın Tüm Makaleleri

Yazar [Metin Külünk](#)
05 Ocak 2018

Köşe Yazısı

Yorum yaz

Anket

A Milli Takım Katar'a gidebilir mi?

[Ankete Katıl](#)

Yanılışlıkla

| Zeki Bulduk

Bu bizim savaşımız değil

| Öznur Küçükser Sirene

Kaybolup gitti nice değerlerimiz!

| Muzaffer Dereli

Bir cephe olarak Avrupa...

| İsmail Öz

İbrahim Ethem Hazretleri'nin ontolojik gelişimi

| Prof. Dr. Ahmet Akın

"İnsanlık ölüyor" diyorlar, yaşıyor muydu ki ölsün!

| Fatih Duman

Kamudan ihraç edilen emekli olabilir mi?

| Av. Osman Talha Yıldız

Ukrayna üzerinden yeni bir "11 Eylül" denemesi!

| Doç. Dr. İsmail Şahin

Ukrayna'dan çıkarılacak dersler

| Ramazan Yaşar

İletişimde sınırları zorlamak

| İsrail Kuralay

Allah-u Ekber!

| Recep Yazgan

Yüksek bir sanat eseri olarak Miraciye

| Nihat Nasır

Çanakkale günlüğü -1

| Şeref Yumurtacı

Ülkesinde sürgün olmak

| Üzeyir İlbak

Finansal yaptırımlar bağlamında Türkiye'nin Rusya ile ekonomik ilişkileri

| Doç. Dr. Mustafa Yurttadur

Sitemizdeki dış bağlantılar referans amaçlıdır, dış bağlantıların içeriklerinden kuruluşumuz sorumlu değildir

Kuruluş Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar

Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliş Postası Tüm Hakları Saklıdır

[Veri Politikası](#) [Kullanım Şartları](#)

+90 (212) 550 90 05

dektilo

